

بررسی نقش‌مایه‌های پارچه زرینت دوره معاصر در اصفهان

*
بهاره تقوی نژاد

*
سمیرا حدادی شعار ثابت

چکیده: زری بافی یکی از هنرهای اصیل و سنتی ایران است که سابقه‌های دیرینه در هنر این سرزمین دارد. زرینت پارچه‌ای ظریف و گران‌بها است که چله یا تار آن از ابریشم خالص، پودهای آن از ابریشم رنگی و نخ گلابتون است که به عنوان هدیه‌ای گران‌بها برای تهیه پوشاک سلطنتی و کاربردهای آیینی همواره مورد توجه فراوان بوده است. این پارچه در دوره‌های مختلف تاریخی یعنی از زمان هخامنشیان بافته شده و در دوره‌های بعد نیز تولید آن فراز و فرودهایی داشته است. تا اینکه در دوره صفویان بعد از پایتختی اصفهان، زری بافی نیز مانند سایر هنرها مورد حمایت جدی دولت قرار گرفت و بهترین استادان این فن به اصفهان دعوت شدند. در این دوره تولید زری بافی با طرح‌های گوناگون و رنگ‌های متنوع به بالاترین سطح خود رسید و طرح‌ها و نقوش زیبا و متنوعی در آن بکار رفت، که از آن جمله می‌توان به نقوش: انسان، حیوانات، پرندگان، گل و گیاه، طرح‌های اسلیمی و همچنین خطوط نسخ و نستعلیق اشاره نمود. امروزه نیز شهر اصفهان به عنوان مرکز زری بافی سنتی ایران شهرت دارد، اما به دلیل پرهزینه بودن مواد مصرفی و عدم شناخت مردم از این هنر و نیز کاربرد محدود آن مورد کم لطفی قرار گرفته است. هدف این مقاله مطالعه‌ای اجمالی درباره سیر تاریخی پارچه‌های زرینت و سپس بررسی طرح‌های این پارچه در دوره معاصر اصفهان است. روش تحقیق انجام شده توصیفی و روش جمع‌آوری اطلاعات کتابخانه‌ای، میدانی است.

واژگان کلیدی: پارچه، زرینت، نقش‌مایه‌ها، اصفهان.

◆ مقدمه

زرینت یا زری یکی از رشته‌های صنایع دستی است، که یک صفت نسبی منسوب به زر محسوب شده و به معنی ساخته شده از نخهای زرین و طلائی می‌باشد. بنابراین زری بافی عبارت است از پارچه‌های زرینت، پارچه‌هایی که پودهای آن طلاست. در این پارچه‌ها نقش و نگارهای سنتی و تار و پودهایی از ابریشم و گلابتون به کار رفته است که می‌تواند زرین یا سیمین باشد و با دستگاه‌های کاملاً سنتی بافته می‌شود. مواد اولیه این صنعت ابریشم طبیعی است. مراحل زری بافی شامل نقشه بندی، چله‌کشی، گذراندن ابریشم از وردها و شانه‌ها می‌باشد. دستگاه زری بافی نیز معمولاً ابزار و آلات چوبی است که به سبک قدیمی و ساده ساخته می‌شود. هنر زری بافی سابقه تاریخی طولانی دارد. به عقیده اکثر مورخین و پژوهشگران، هخامنشیان در استفاده از پارچه‌های لطیف و لباس‌های فاخر پیشقدم بوده و پرده‌های الوان ایرانی بافته شده از نخ‌های گلابتون در دنیا مشهور و معروف بوده است.

همچنین هرودوت، مورخ مشهور یونانی نوشته است؛ رومیان به خاطر زیبایی و شهرت زرینت‌های سنتی ایران

همه ساله مبالغ هنگفتی می‌پرداختند، ولی متأسفانه امروزه به دلیل بالا بودن بهای نخ گلابتون که از مواد اصلی این پارچه می‌باشد و کم بودن تعداد بافندگان، سخت بودن بافت این پارچه به خاطر دستگاه بافندگی آن و عدم آگاهی مردم راجع به این پارچه و نیز محدود بودن کاربرد آن تنها در شهر اصفهان تولید می‌شود.

◆ بررسی نقش‌مایه‌های پارچه زرینت در دوره‌های مختلف تاریخ

از دوره ساسانی، که یکی از باشکوه‌ترین ادوار هنری ایران محسوب می‌شود، تعداد زیادی پارچه ابریشمی به جای مانده است که میزان آن دلیل بر تولید انبوه پارچه‌های ابریشمی است، چرا که تجارت ابریشم که از دوره اشکانیان، مقارن با سلسله‌های هان در چین، آغاز شده بود، در دوره ساسانی نیز ادامه یافت. شهرهای شوش، شوشتر و جندی شاپور در خوزستان و همچنین شهر ری در زمان ساسانیان دارای بزرگترین و مهمترین کارخانه‌های بافندگی بودند و بنابر اعتقاد برخی از مورخین علت رونق این کارخانه‌ها، وجود هنرمندان بافنده رومی بود که شاپور دوم

*نویسنده مسئول: دانشجوی دکتری پژوهش هنر دانشگاه هنر اصفهان، مدرس دانشگاه هنر اصفهان b.taghavinejad@gmail.com

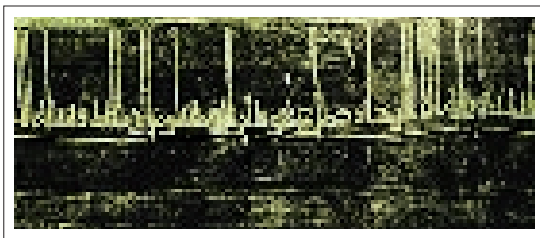
**دانشجوی کارشناسی ارشد صنایع دستی دانشگاه هنر اصفهان hadadi.jewel86@yahoo.com

از اینجاست که تا آشکار شدن پدیده های نوین در پارچه بافی، نظاره گر تداوم سنت های هنری ساسانی هستیم.

تصویر ۲: سیمرغ (سده ۷ میلادی) موزه هنرهای تزئینی، منبع: پوپ، ج ۱۱

شایان ذکر است که در قرون اولیه اسلام تنها پرداختن به برخی از جزئیات و ریزه کاری های نقش، وجه تمایزی جهت شناختن پارچه های ساسانی از پارچه های اوایل اسلام شد. از اواخر قرن سوم و اوایل قرن چهارم ه ق شاهد کاربرد خط بر روی پارچه ها هستیم و فقط خط کوفی بود که در آن زمان با آن قرآن کتابت می شد. (دکتر زکی، ۱۳۶۶، ۲۲۹)

تصویر ۳: (سده ۵ ق) مؤسسه هنری دیترویت، منبع: پوپ، ج ۱۱.

لازم است یادآوری شود که استفاده از خط در انواع هنرهای اسلامی، خود بخشی مفصل و مبنی بر جهان بینی اسلامی می باشد که زبان گویا و پیام وحدت هنر والای اسلامی در سرزمین های مختلف است.

به هر صورت هنرمند با به کارگیری خط به بیان آیات قرآن کریم، احادیث، اشعار و ضرب المثل های مختلف پرداخت و در این راه نهایت ذوق خود را در جهت تلفیق و هم اوایی میان نقوش و نوشتار به کار بست. در قرون پنجم و ششم ه ق همزمان با حکومت سلاجقه در ایران، صنعت نساجی نیز هم پای سایر هنرها از پیشرفت و تنوع قابل توجهی برخوردار شد. نقش و نگارهای ساسانی همچنان بر منسوجات این زمان نقش بسته و به عبارت دیگر، همان نقوش و گاه همان قابهای هندسی مرسوم در هنر ساسانی به گونه ای فوق العاده تزئینی و پربینج و خم بر پارچه های

در پی حمله به روم و شهرهای بصره و طوانه (ثعالی، ۱۳۵۸، ۳۳۹) آنها را با خود به عنوان اسیر به ایران آورد. در شهرهای مذکور ساکن گردانید و در پی استقرار این هنرمندان، بزرگترین کارخانه های حریر بافی در شهرها دایر شد. (مسعود ابوالحسن، ۱۳۷۴، ۲۵۴)

به هر ترتیب می توان تداوم و سیر تحول هنر بافندگی را در مراکز بافت دوره ساسانی پس از اسلام نیز تا حمله مغول بررسی کرد.

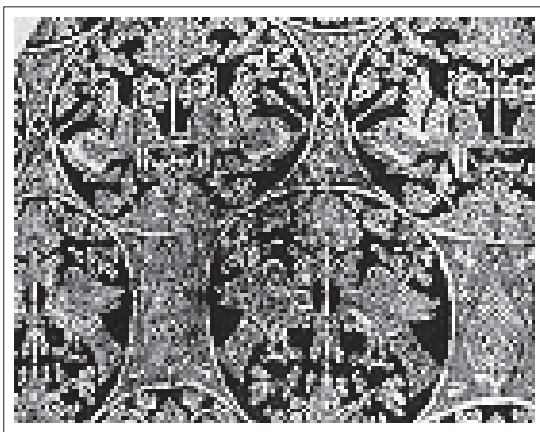
موتیف های تزئینی پارچه های ساسانی غالباً درون قابهای مدور یا گوشه دار هندسی به طور جدا یا مماس بر هم نقش شده اند. این نقوش بیشتر شامل نقوش انسانی، حیوانی و موجودات افسانه ای مانند سیمرغ می باشد. قاب های هندسی غالباً با حاشیه مرواریدی و گاه ساده مشخص شده اند. نقوش درون قاب ها گاه به صورت منفرد هستند، گاه به صورت های قرینه که در این صورت اصل تقابل در مورد آنها کاملاً رعایت شده است و گاه در میان دونقش قرینه، درخت زندگی مشاهده می شود. در ایران قدیم نیز درخت سرو، سمبل درخت زندگی بود و در فرهنگ اسلامی درخت زندگی، درخت نور و نعمت الهی است؛ مثل درخت زیتون که هم از میوه آن و هم از چربی آن جهت روشنایی استفاده می شود.^۱

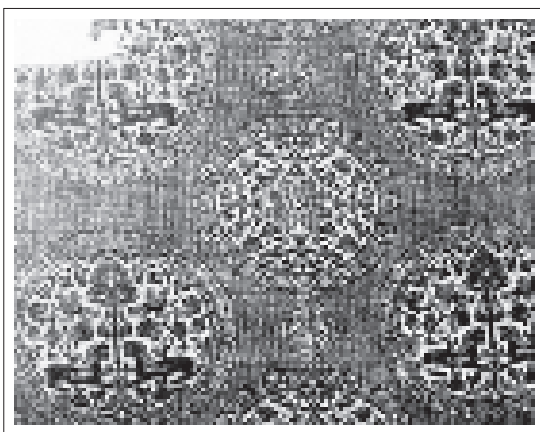
تصویر ۱: سیمرغ (سده ۶۷ میلادی) موزه فلورانس، منبع: پوپ، ج ۱۱.

پس از اسلام تحول عظیم در زمینه های مختلف سیاسی، اجتماعی و اقتصادی، در سرزمین های اسلامی از جمله ایران رخ داد. ولی این دگرگونی حرکتی آرام در نحوه تغییر سنت های هنری این مرز و بوم کهن داشت و از این بابت است که برای بررسی بافندگی در ادوار مختلف اسلامی با عناصر فراوانی از هنر ساسانی روبرو هستیم. آن چه مسلم است با از میان رفتن سلسله ساسانی نیاز جامعه به پوشاک و پارچه از میان نرفت و صنعتگر همچنان به امر تولید ادامه داد و تغییر چندانی هم در کار بافندگی رخ نداد.

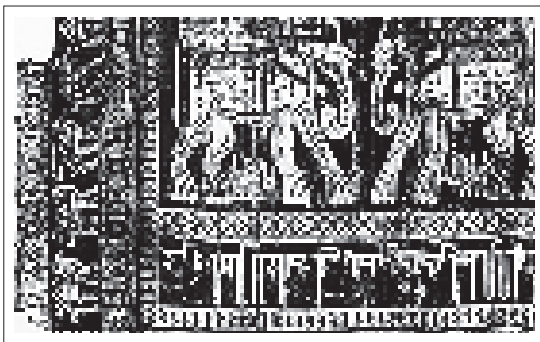

تصویر ۶: نقش پارچه پشم و ابریشم قرن ۴ و ۵ هـ.ق

تصویر ۷: نقش پارچه ابریشم و پشم، قرن ۶ و ۵ هـ.ق

بهترین دلیل بر وجود صنعت بافندگی و پیشرفت آن در صدر اسلام در کشور ایران این است که برخی از شهرهای ایران گزیت و مالیات خود را به وسیله مقداری از پارچه‌ها و منسوجات قیمتی می‌پرداخته‌اند. شوشتر مرکز مهمی برای دیبا بود که به نواحی مختلف عالم صادر می‌شد و از آن پارچه پیراهن کعبه دوخته می‌شده است. همچنین در یزد پارچه ابریشم بسیار ظریفی تولید می‌شد که به علت طرح‌ها و نقوش آن شهرت داشت. دو نمونه از این پارچه‌ها در مجموعه های خانم ویلیام مور و آقای توت وجود دارد، که هر دو طرح از نظر ابعاد به طور غیر عادی بزرگ می‌باشند (دکتر زکی، ۱۳۶۶، ۲۲۸ - ۲۲۷).

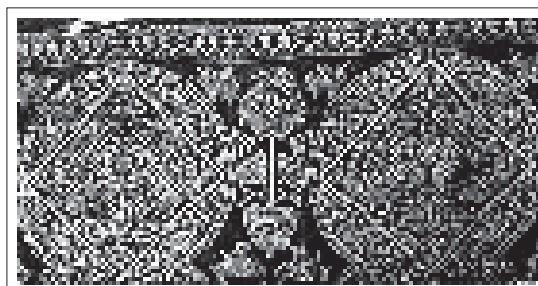
تصویر ۸: ابریشم اریب، خراسانی سده ۴ هـ.ق، پوپ ۱۱ ج

سلجوقی منقوش شد. طرح های اسلیمی در انواع مختلف نیز بر پارچه ها جلوه‌گر شدند و خط کوفی نیز در این زمان خود یک عامل تزئینی شد و ادامه برخی از حروف مانند (الف) و (ل)، گاهی تزئینات جانوری یافت.

تصویر ۴: (سده ۶ هـ.ق) مجموعه خانم دلیواچ، منبع: پوپ، ج ۱۱

به هر حال مسلمانان ایران، مخصوصاً در بافت پارچه‌های ارزشمند شهره شدند و تقاضای بسیاری برای پارچه‌های آنها وجود داشت و هر شهر به بافت پارچه‌ای معروف بود. نقل شده است که در اوایل اسلام، بافندگان مصری با زری بافهای ایران رقابت می‌کردند و هنر بافندگی مصر کم و بیش تحت تأثیر نقوش زری ایران قرار گرفت. یک نمونه از پارچه‌های زری دوره آل بویه که چند سال قبل در ری در داخل یکی از قبور پیدا شد، نقش انسانی را نشان می‌دهد که بال دارد، روی عقاب‌هایی سوار است و به آسمان می‌رود (وزیری، ۱۳۷۷، ۲۶۵). البته ذکر این نکته لازم است که مدت زمانی طول کشید تا اعراب توانستند به خوبی با هنر و صنعت بافندگی ایران آشنا شوند و شاید از این جهت بود که پارچه‌های تولیدی اولیه آنها از لحاظ تکنیک بافت مرغوبیت قبل را نداشته اما از حیث نقوش غنی که از زمان ساسانی به هنرمند مسلمان به ارث رسیده بود، بسیار غنی بوده است.

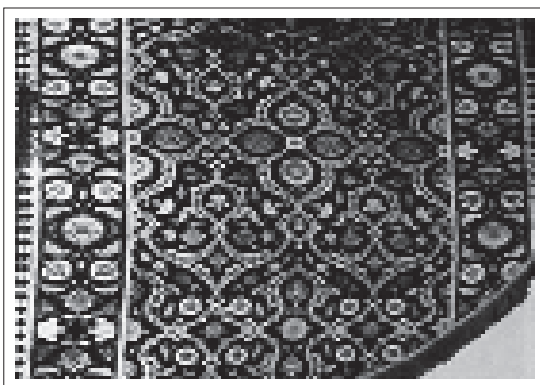
تصویر ۵: نقش پارچه پشم و ابریشم، قرن ۴ هـ.ق مجموعه آقا و خانم ادوارد جکسون هولمز

بافته‌های دستی در زمره پرنفوذترین و ارزشمندترین اشیاء بودند و در جهان اسلامی، نقشی برتر از کارکردهای علمی و تزئینی داشتند. این بافته‌ها که در کارگاه های شاهان تولید می‌شدند نه فقط در خانه‌ها، کاخ‌ها و مساجد به کار می‌رفتند بلکه به عنوان هدیه، پاداش و نشان پشتیبانی سیاسی نیز از آنها استفاده می‌شد (گاردنر، ۱۳۸۴، ۲۶۳).

تصویر ۱۰: بافت مرکب دوخت دوزی با تارهای فلزی سده ۱۱ ه. ق.، پوپ، ج ۱۱

در قرون دوازده و سیزدهم ه. ق. ابداعی در هنر پارچه بافی رخ نداد، بلکه همان شیوه‌های بافت دوره صفوی در مراکز اصفهان، یزد، کاشان، کرمان، تبریز و رشت ادامه یافت و از اواخر دوره قاجار این هنر سنتی بسیار ارزشمند رو به انحطاط گذاشت.

تصویر ۱۱: تکه ای از جبه، ساتن، با تارهای فلزی، کاشان اوایل سده ۱۱ ه. ق.، موزه هنر و صنعت وین، پوپ ج ۱۱

تصویر ۱۲: مخمل با تارهای فلزی، سده ۱۰ ه. ق. مجموعه میسی، پوپ ج ۱۱

مراکز عمده پارچه بافی که قبل از اسلام تا حمله مغول فعال بودند، اکثراً در شهرهای ری، شوش، شوشتر، جندی شاپور و مناطق طبرستان و خراسان متمرکز بودند که هر یک در بافت نوع و یا نوعی از پارچه معروفیت داشتند. در قرون اولیه اسلام این کارگاه‌ها همچنان اهمیتی را که در دوره ساسانی داشتند، حفظ نمودند تا جایی که در بررسی متون تاریخی و جغرافیایی هر جا که اشاره به سیستم اقتصادی و بازرگانی ایران شده، پارچه یکی از مهمترین تولیدات و از اقلام مهم صادراتی محسوب گردیده است (روح فر، ۱۳۸۰، ۴).

با حمله مغول در قرن هفتم هجری قمری به ایران و به دنبال آن بر پایی حکومت ایلخانان، مراکز مهم بافندگی که تا آن زمان بسیار فعال بودند مانند ری، شوش و شوشتر از بین رفت و یا حداقل اهمیت خود را از دست داد. در این زمان طرح‌های سنتی ایران که از زمان ساسانیان رایج بود تغییراتی پیدا کرد و به کارگیری رشته‌ها و الیاف فلزی در بافت پارچه بسیار رایج شد. در زمان تیموریان انواع پارچه‌های ابریشم و زریفت و مخمل بسیار ظریف و پرکار طراحی شد. کارگاه‌های بافندگی در مناطق خراسان، طبرستان، گرگان و شهرهای تبریز، کاشان و کرمان فعال شدند و با تشکیل کانون‌های معتبر هنری در سمرقند و هرات از هنر پارچه بافی ایران بسیار حمایت شد.

در قرن دهم ه. ق. با روی کار آمدن صفویان، پارچه بافی ایران از نظر زیبایی و ظرافت و تنوع در تکنیک بافت انواع نقوش به اوج رسید. در زمان شاه طهماسب، قزوین پایتخت و همچنین مرکز هنری بود. در این شهر مکتب هنری خاصی در امر بافندگی شکل گرفت که اصول آن استفاده از نقوش ترنج، گل و گیاه، نقش رزم و شکارگاه بود. در زمان شاه عباس پایتخت به اصفهان منتقل شد و در واقع مکتب جدید هنری در اصفهان تحت نظر هنرمندان به نام آن دوره شکل گرفت که بر نحوه بافت و به کارگیری نقوش مختلف در امر پارچه بافی تأثیر چشمگیری داشت. این دوره را می‌توان عصر طلایی بافندگی نامید.^۲ (ایتنگ‌اوزن، ۱۳۷۹، ۲۸۳)

تصویر ۹: سوزن دوزی با تارهای فلزی، اصفهان سده ۱۱ ه. ق. آرتور پوپ، سبیری در هنر ایران ج ۱۱

- نقوش انسانی در حالت ایستاده، نشسته که بیشتر تحت تأثیر مینیاتورها می‌باشد. (تصاویر ۱۷ و ۱۸)
 - نقوش هندسی که هم به تنهایی به صورت یک قاب به کار رفته یا در داخل آنها کتیبه وجود دارد و در برخی نمونه‌ها نیز با سایر نقوش تزئین شده است. (تصاویر ۱۹ تا ۲۲)

تصویر ۱۳: موزه هنرهای تزئینی، زریافی صفوی، منبع: نگارنده

تصویر ۱۵: موزه هنرستان هنرهای زیبای اصفهان، منبع: نگارنده

تصویر ۱۴: موزه هنرهای تزئینی، زریافی صفوی، منبع: نگارنده

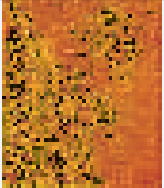

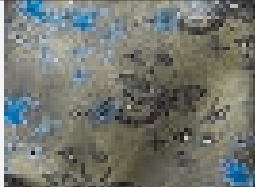
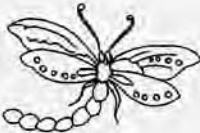

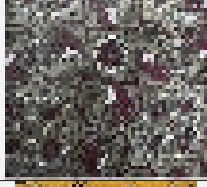

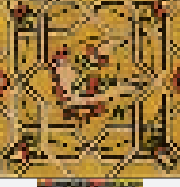

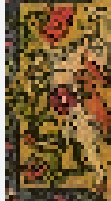

تصویر ۱۶: موزه هنرستان هنرهای زیبای اصفهان، منبع: نگارنده

◆ نقش‌مایه‌های به کار رفته در پارچه زر بفت اصفهان

- حیوانات (جانوری؛ اسطوره‌ای، اهلی، وحشی)، پرندگان و حشرات؛ پرندگان شامل مرغابی در حال پرواز، عقاب در حالت نشستن بر روی شاخه و پروانه‌ها در اندازه‌های مختلف با تزئینات متنوع پرکار و کم کار در پارچه‌ها دیده می‌شود. حیوانات شامل مرغ که در یک طرح هندسی ترسیم شده و گوزن در حالت ایستاده بر روی دو پا در طرح‌ها دیده می‌شود. (تصاویر ۱-۱ تا ۱-۹)

- نقوش اسلیمی و ختایی، انواع اسلیمی ساده، پیچک دار، ابری و... که به صورت برگ‌های شعله و برگ‌ها شامل برگ درخت مو و یا برگ‌هایی که شبیه درخت سرو (درخت زندگی) ترسیم شده‌اند. (تصاویر ۱-۲ تا ۲-۲) گل‌های پنج پر با تزئینات متنوع و همچنین بته جقه در حالت‌های مختلف دیده می‌شود. (تصاویر ۱-۳ تا ۳-۱۳)

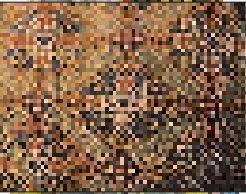

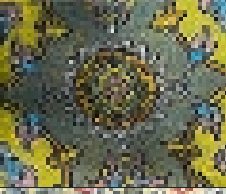

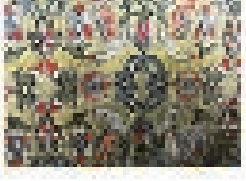

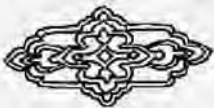
جدول ۱: آنالیز شکل‌های حیوانات و پرنندگان (پارچه زربفت) شامل، انواع پروانه، مرغ، مرغابی و گوزن

شماره عکس	طرح اصلی	طرح خطی	زمینه توضیحات	تقسیم بندی	نوع همیشه
۱-۱			ترکیب نقوش حیوانی و گیاهی، (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح واگیره ای
۲-۱			نقوش حیوانی، پروانه (طرح معاصر)	پراکنده	طرح تکرار شونده
۳-۱			نقوش حیوانی، پروانه (طرح معاصر)	پراکنده	طرح تکرار شونده
۴-۱			نقوش حیوانی، مرغابی (طرح معاصر)	پراکنده	طرح تکرار شونده
۵-۱			ترکیب نقوش حیوانی و گیاهی (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح تکرار شونده
۶-۱			ترکیب نقوش حیوانی و گیاهی (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح تکرار شونده
۷-۱			ترکیب نقوش حیوانی و گیاهی (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح تکرار شونده
۸-۱			ترکیب نقوش حیوانی و هندسی (طرح معاصر)	نقش هندسی به صورت یک چهارم اجرا شده است.	نقش هندسی طرح واگیره ای
۹-۱			ترکیب نقوش گیاهی و حیوانی (طرح معاصر)	یک دوم	نقش بز طرح تکرار شونده

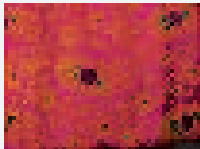

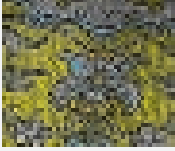

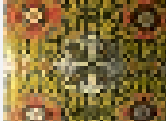
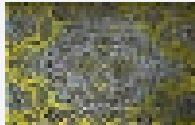

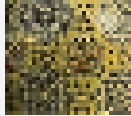
جدول ۲: آنالیز شکل‌های متفاوت برگ‌ها (پارچه زربفت)

شماره عکس	طرح اصلی	طرح خطی	زمینه توضیحات	تقسیم بندی	شیوه تکرار
۱-۲			نقوش برگ سرو و مو (طرح صفویه)	پراکنده	طرح تکرار شونده
۲-۲			ترکیب نقوش گیاهی و کتیبه (طرح صفویه)	یک چهارم	طرح واگیره ای

جدول ۳: آنالیز انواع شکل گل‌های ختایی و اسلیمی

شماره عکس	طرح اصلی	طرح خطی	زمینه توضیحات	تقسیم بندی	شیوه تکرار
۱-۳			ترکیب نقوش اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح واگیره ای
۲-۳			ترکیب نقوش اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح واگیره ای
۳-۳			ترکیب نقوش گیاهی و کتیبه (طرح صفویه)	یک چهارم	طرح واگیره ای
۴-۳			ترکیب نقوش اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح واگیره ای
۵-۳			ترکیب نقوش حیوانی و گیاهی (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح تکرار شونده
۶-۳			ترکیب نقوش اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح واگیره ای

طرح واگیره ای	پراکنده	ترکیب نقش بته جقه و گل ختایی			۷-۳
طرح واگیره ای	یک چهارم	ترکیب نقوش اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)			۸-۳
طرح واگیره ای	یک چهارم	ترکیب نقوش اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)			۹-۳
طرح واگیره ای	یک چهارم	ترکیب نقوش اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)			۱۰-۳
طرح واگیره ای	یک چهارم	ترکیب نقوش اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)			۱۱-۳
طرح واگیره ای	یک چهارم	ترکیب نقوش اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)			۱۲-۳
طرح واگیره ای	یک چهارم	نقوش اسلیمی (طرح معاصر)			۱۳-۳

آنالیز شکل‌های انسانی (با الهام از مینیاتور)

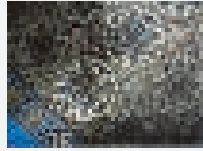
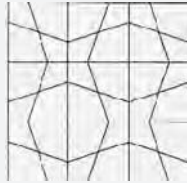

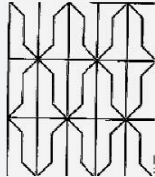
شماره عکس	طرح اصلی	طرح خطی	زمینه توضیحات	تقسیم بندی	شیوه تکرار
۱۷			نقوش انسانی با الهام از مینیاتور (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح واگیره ای
۱۸			نقوش انسانی با الهام از مینیاتور (طرح معاصر)	بخشی از تصویر	بخشی از تصویر

آنالیز شکل‌های کتیبه

شماره عکس	طرح اصلی	طرح خطی	زمینه توضیحات	تقسیم بندی	شیوه تکرار
۱۹			ترکیب نقوش اسلیمی و کتیبه (طرح معاصر)	پراکنده	طرح تکرار شونده
۲۰			ترکیب نقش بته جقه و کتیبه (طرح معاصر)	پراکنده	طرح تکرار شونده

آنالیز نقوش هندسی

شماره عکس	طرح اصلی	طرح خطی	زمینه توضیحات	تقسیم بندی	شیوه تکرار
۲۱			ترکیب نقوش هندسی و اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح واگیره ای
۲۲			ترکیب نقوش هندسی و اسلیمی و ختایی (طرح معاصر)	یک چهارم	طرح واگیره ای

◆ نتیجه‌گیری

طرح‌های این دو دوره (صفوی و معاصر) وجود دارد این است که اکثراً حیوانات به صورت انعکاسی در زری‌بافی‌ها اجرا شده‌اند. در ارتباط با نقوش هندسی هم می‌توان گفت، در هر دو دوره هم از نقوش هندسی به صورت منفرد (قاب) استفاده شده و یا کل زمینه نقش هندسی (گره) است که درون این نقوش هندسی تزئینات دیگری مانند انواع گل‌های ختایی و اسلیمی دیده می‌شود. در بعضی از طرح‌های گره در مرز بندی نقوش هندسی از رنگ تیره استفاده شده، که این امر منجر شده تا نقش هندسی بیشتر دیده شود و در برخی دیگر رنگ بندی به گونه‌ای است که نقوش درون قاب‌های هندسی بیشتر دیده شوند. در ارتباط با نقوش انسانی می‌توان گفت، که این نقوش با الهام از مینیاتورها اجرا شده‌اند که این روند با کمی تغییر در ترکیب‌بندی‌هایی که در تصاویر دیده می‌شود ادامه داشته است و عمدتاً به صورت انعکاسی دیده می‌شوند.

با مطالعه روی نقوش و موتیف‌های پارچه زربفت در دوره‌های مختلف تاریخی می‌توان به این نتیجه رسید که طرح‌های مورد استفاده در زمان معاصر در واقع به نوعی ادامه همان طرح‌های دوره صفویه می‌باشند، البته با کمی تغییرات و ترکیبات جدید که از آن جمله می‌توان به تنوع اسلیمی و انواع ختایی‌ها، حیوانات (شیر، گوزن و آهو)، پرندگان و حشرات (مرغ، پروانه و گنجشک) و با تصاویر انسانی الهام از نقوش مینیاتور و خطوط نسخ و نستعلیق اشاره کرد. البته خط و کتیبه در دوره‌های گذشته نیز وجود داشت ولی بیشتر به صورت ثلث بود، که امروزه آن خط ثلث جای خود را به نسخ و نستعلیق داده است. همچنین نقوش حیوانات که در پارچه‌های دوره صفوی از نقش سیمرغ استفاده شده بود ولی امروزه بیشتر از نقش‌های پروانه (در طرح‌های متفاوت)، مرغ، گنجشک، قرقاول، شیر بالدار، و روباه دیده می‌شود. نکته جالب توجهی و یا مشابهتی که در

◆ **پی‌نوشت**

- ۱- شایان ذکر است که درخت زندگی در تمدن‌های ملل مختلف به گونه‌های خاص متجلی شده است، برای مثال در اعتقادات سومری درخت زندگی سمبل نو سازی جهان هستی بوده و هفت شاخه به شکل هفت سیاره داشته است. درخت نخل نزد بابلی‌ها و فنیقی‌ها و درخت مو نزد آشوری‌ها درخت زندگی محسوب می‌شد.
 - ۲- زیرا زندگی در باری فرمانروایان صفوی بسیار مجلل بود و شاهزادگان و بزرگ‌زادگان متقاضی جامه‌های گران‌بها بودند و این باعث حرکتی ناگهانی در هنرپایندگی شد.
 - ۳- کلیه تصاویر به صورت میدانی بوده است. (منبع: نگارنده)
- ◆ **فهرست منابع**
۱. اتینگهاوزن، ریچارد، یار شاطر، احسان، **اوج‌های درخشان هنر ایران**، ترجمه: هرمز عبدالهی و رویین پاکباز، نشر آگه.
 ۲. پاکباز، رویین، **دایره‌المعارف هنر، (نقاشی، پیکره‌سازی و هنر گرافیک)**، فرهنگ معاصر، تهران، ۱۳۷۸.
 ۳. پوپ، آرتور اپهام، **شاهکارهای هنر ایران**، اقتباس و نگارش دکتر پرویز ناتل خانلری، با همکاری فیلیس آکرمان و اریک شرودر، چاپ دوم، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۸۰.
 - ۴- پوپ، آرتور اپهام، **سیری در هنر ایران**، ترجمه: نجف دریابندری
- ۵- ثعالبی، عبدالملک بن محمد بن اسماعیل، **تاریخ ثعالبی، مشهور به غراخبار ملوک الفرس و سیرهم**، ترجمه: محمد فضائلی، نشر نقره، تهران.
 - ۶- روح فر، زهره، **نگاهی بر پارچه بافی دوران اسلامی**، سازمان میراث فرهنگی کشور و سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، چاپ اول، تهران، ۱۳۸۰.
 - ۷- زکی، محمد حسین، **تاریخ صنایع ایران بعد از اسلام**، ترجمه: محمد علی خلیلی، انتشارات اقبال، ۱۳۶۶.
 - ۸- گاردنر، هلن، **هنر در گذر زمان**، به تجدید نظر: هورست دلا کرووا، ریچارد ج. تنسی، ترجمه: محمد تقی فرامرزی، چاپ ششم، انتشارات نگاه و آگه، ۱۳۸۴.
 - ۹- مصاحب، غلامحسین، **دایره‌المعارف فارسی**، جلد اول، چاپ سوم، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۸۱.
 - ۱۰- مسعود ابوالحسن علی بن حسین، **مروج الذهب ومعادن الجواهر**، ترجمه: ابوالقاسم پاینده، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران، ۱۳۷۴.
 - ۱۱- وزیری، علینقی، **تاریخ عمومی هنرهای مصور**، انتشارات هیرمند، ۱۳۷۷.

